

om den her omhandlede Embedsmand —, da var deres oeconomicke Stilling i den Grad slet, hvilket ogsaa var bitterligt for Alle og navnlig for dem, der gavede Forskuddene, at der slet ikke kunde være nogen Tale om, at man havde meent, at de skulde tilbagebetale dem, fordi det var aabenbart, at de slet ikke kunde gjøre det. Der kunde endnu ogsaa være en heel Deel fra Villighedens Standpunkt at anføre for vedkommende Embedsmand; men jeg skal ikke dvæle derved, da der er en anden Side, fra hvilken Sagen langt bedre kan sees, nemlig den, at Statskassen vil have større Fordeel ved at gaae ind paa den omhandlede Nedsættelse end ved at nægte den. Det Punkt, der fornemmelig her kommer i Betragtning, er, at der er en kongelig Resolution af 17de December 1845, som tilføder Geheimeraad Jesen kun at afdrage 500 Rbd. om Aaret paa samtlige sine Gjældsposter til Staten. Naar man sætter dette i Forbindelse med, at han er 73 Aar gammel, og at hans Gjæld er saa stor, at der, selv om den bliver nedfat, vil medgaae 13 Aar, inden den kan blive afbetalt, naar den afdrages med 600 Rbd. om Aaret, som han har tilbudt under Forudsætning af dens Nedsættelse, men derimod 25 Aar, inden den kan blive afbetalt med 500 Rbd. aarlig, bliver det aabenbart, at det vil være langt fordeelagtigere, at tage Gjældsafdrag af den 73-aarige Mand i 13 Aar, med 600 Rbd. om Aaret end at tage det i 25 Aar med 500 Rbd., fordi der er al mulig Sandsynlighed for, at hans jordiske Bane vil være endt inden Udløbet af de omhandlede tretten Aar. Der kunde anføres adskilligt Andet til Fordeel for, at man i Statskassens Interesse burde indgaae paa den omhandlede Nedsættelse; men dette Argument forekommer mig at være saa slaaende, at jeg for Delsblikket kun ganske kortelig skal berøre det. Den paagjældende Embedsmand har deponeret en livsvarig Livsforsikringspolice paa 2000 Rbd., med Hensyn til hvilken Statskassen vil kunne komme til at concurrere med hans øvrige Creditorer, hvis man skulde bringe ham til Concurs, hvilket aabenbart vilde blive Tilfældet, hvis man forlangte det paagjældende Gjældsbeløb udbetalt paa eengang, selv om man vilde overse, at man ikke kan gjøre dette ifølge den

kongelige Resolution; men hertil kommer endnu, at Finanzministeren har erklæret, at han ikke anseer sig berettiget til at indeholde en under Concurs værende Embedsmands Pension, men kun hans Gage. Jeg skal imidlertid, som sagt, ikke længe dvæle ved Betragtningen af, hvorledes Sagen vilde stille sig, hvis man nødte ham til at undergive sig Concurs, da det nye anførte Argument forekommer mig aldeles overtydende og overbevisende med Hensyn til, at Statskassen staaer sig bedst ved at gaae ind paa at tage 600 Rbd. i Afdrag om Aaret, naar man tager Hensyn til, hvor gammel han er, istedetfor at nægte Gjældens Nedsættelse og da bringe ham til at gjøre den kongelige Resolution gjældende, ifølge hvilken han kun har nødig at afdrage 500 Rbd. om Aaret.

Krabbe: Det er mig dog ikke ganske klart, hvorledes man skulde kunne nøde ham til at gjøre Concurs, da der eksisterer en kongelig Resolution, hvorefter han kun skal afbetale 500 Rbd. om Aaret; han behøver altsaa ikke at opgive sit Bo, ligesom det ogsaa er en Selvfølge, at man ikke kan nøde ham til at afbetale mere end 500 Rbd. om Aaret. Forsaavidt den ærede Ordfører har udtalt, at det vilde være fordeelagtigere for Statskassen at modtage det tilbudte Afdrag, da indseer jeg heller ikke dette, medmindre hans Bo er pantsat til Andre. Jeg vilde derfor ønske, at den ærede Ordfører vilde meddele Dplysning om, hvorvidt den Paagjældendes Bo er pantsat til Staten eller ikke.

Ordføveren: Hvad den første af de fremsatte Bemærkninger angaaer, maa jeg henlede den ærede Landstingsmands Opmærksomhed paa, at jeg kun anførte dette Tilfælde med Hensyn til Concurs som Noget, der kunde finde Sted, naar den Paagjældende renoncerede paa at benytte den kongelige Resolution, hvilket han imidlertid neppe vil gjøre, hvorfor jeg ogsaa strax og to Gange har fremhævet det først anførte Argument. Hvad det andet Punkt angaaer, skal jeg tillade mig at oplyse, at den paagjældende Embedsmands Bo er pantsat til Statskassen. Jeg maa tillige tilføje, at det er kun den Deel af hans Gjæld, der er Tale om at nedsætte, for hvilken der slet ikke er stillet nogen Slags Sikkerhed, eller i